

## Obraćanje i jedinstvo s Bogom

*„Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!“ (Mk 1,15)*

Ove nedjelje pred nama stoji Isusov poziv na obraćenje. Čekaj malo. Polako. S došašćem smo gotovi, okićenih borova smo se riješili, korizma još nije počela. Čemu sada opet taj neugodan poziv. Dajte, malo ohladite. Pustite nas na miru. Bože, zar opet obraćenje?

Poziv na obraćenje je poput zlatne niti koja povezuje i prolazi kroz cijelu liturgijsku godinu. Jeste li znali glavnu misao božićne poruke svetoga oca Benedikta XVI.? „Draga braćo i sestre iz Rima i čitavog svijeta, obratimo se na ovaj Božić 2011. Betlehemsom Djetetu, sinu Djevice Marije, i recimo: Dođi, spasi nas!“

Pitamo se zašto ta nužnost stalnog pozivanja na promjenu života, što obraćenje zapravo i znači. Razlog je prvenstveno u nama, odnosno u zlu koje se ne prestaje agresivno i podmuklo nametati čovjeku kao put. U istoj božićnoj poruci Papa govori o duboku zlu. Govoreći o Isusovu poslanju Spasitelja Sveti Otac kaže: „On je poslan od Boga Oca da nas spasi u prvom redu od dubokog zla, ukorijenjena u čovjeku i povijesti: zla odijeljenosti od Boga, čovjekove umišljene oholosti da je sam sebi dostatan, pokušaja da se natječe s Bogom i stavi se na njegovo mjesto, da odlučuje što je dobro, a što zlo, da bude gospodar života i smrti.“

Moramo biti iskreni prema sebi i priznati si da smo slabi ljudi, da nas oduševljenje u vjeri često brzo napušta. Da se vraćamo starim navikama. Bog nam ponavlja poziv na obraćenje jer nas ljubi i ne želi da padnemo u zimski san duhovne mlakosti. Taj poziv nije dakle neko moraliziranje nad nama, nego znak ljubavi i brige prema čovjeku.

Ipak treba reći nešto vrlo važno. Obraćanje je sredstvo u službi nečeg puno većeg, a to je zajedništvo s Bogom. Bog želi biti s nama. On ne želi gledati svoju djecu izgublenu i daleko od sebe, stoga ih stalno poziva k sebi. Taj se Božji poziv zove obraćenje, jer on nužno čini oslobađanje i otklon od onih stvari, ljudi ili ideja koje nas sprečavaju da dođemo Bogu. Ali zapravo je riječ o jednostavnom pozivu na zajedništvo. Ovo se vrlo dobro uočava u današnjem evanđelju gdje vidimo da Isus poziva dvojicu ribara da krenu za njim i da jednostavno budu s

njime. „I reče im Isus: Hajdete za mnom“ (Mk 1,17). Isus nas poziva da budemo s njime, da živimo hodajući s njime kroz životne putove. To je smisao i središte kršćanstva. Kada govorimo o obraćenju moramo biti jako oprezni da ne padnemo u dosadni moralizam koji ne privlači nikoga. Naš govor treba inzistirati na toj jedinstvenoj privilegiji koju mi kršćani imamo, a to je da smo ljubljena djeca Božja u Isusu Kristu.

Hvala ti, Gospodine, što nas uvijek upozoravaš da ne dopustimo da nas išta odijeli od tebe, izvora sreće i mira.

vlč. Borna Puškarić  
22.01.2012.